

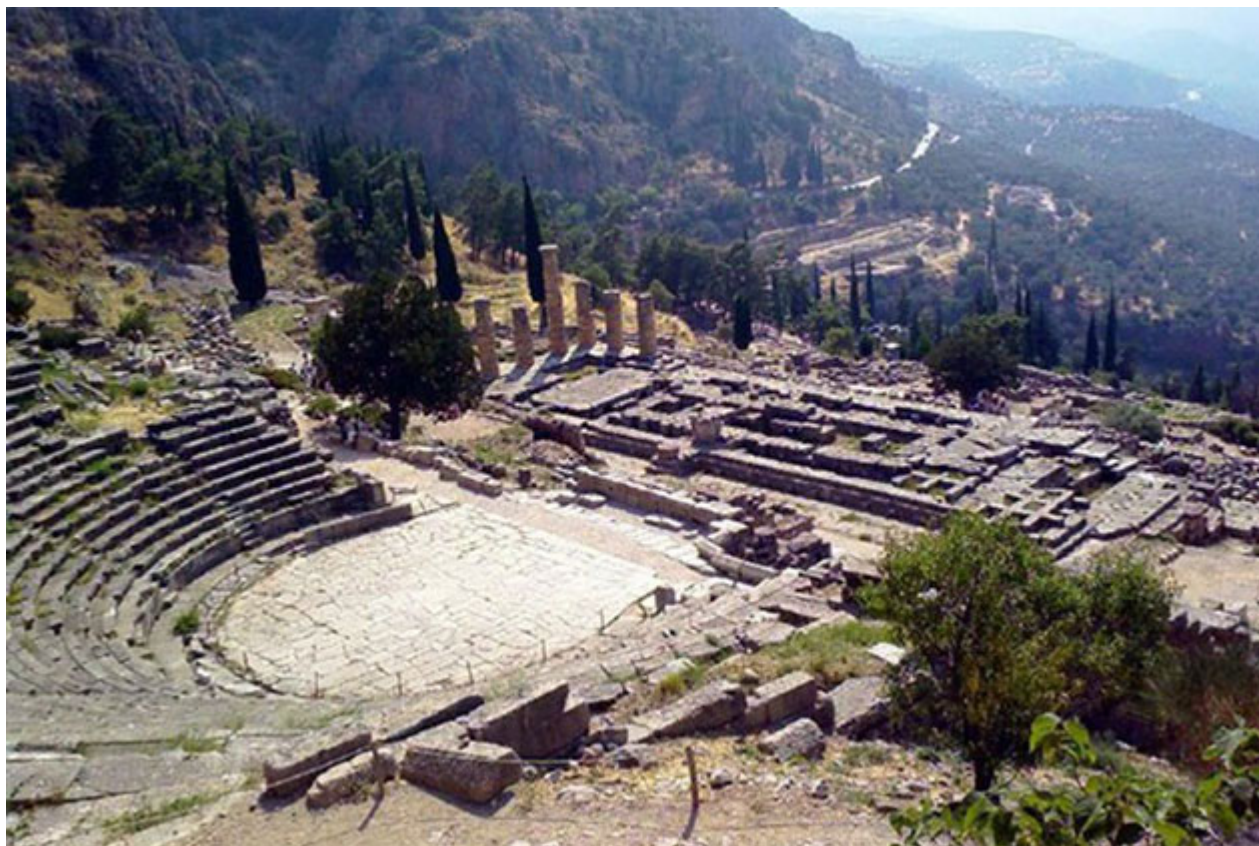
Ο θεσμός της χορηγίας στην ενίσχυση της οικουμενικότητας του ελληνικού πνεύματος

/ Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Το δελφικό μαντείο κατέστη ήδη από τον 8ο π.Χ. αιώνα ως πανελλήνιος τόπος ιερού προσκυνήματος λόγω κυρίως της αξιοπιστίας των χρησμών του και της σύνδεσής του με το κίνημα του β' ελληνικού αποικισμού.

Με την πάροδο των αιώνων τα πολυτελή αναθήματα και τα εξέχουσας αρχιτεκτονικής οικοδομικά έργα που ανέθεταν οι ελληνικές πόλεις, τα βασίλεια της Ανατολής, ηγεμόνες και στρατηλάτες οδήγησαν στη σταδιακή μεταμόρφωση της πετρώδους χώρας σε περιβάλλον περικαλλές, όπου Έλληνες και ξένοι, πιστοί και περιηγητές θαύμαζαν τις αρετές του ελληνικού πνεύματος και διδάσκονταν από αυτές.

Η ανάδειξη παράλληλα του ιερού των Δελφών ως ισχυρού κέντρου λήψης πολιτικών αποφάσεων, μέσω κυρίως της σύνδεσής του με το θεσμό της Αμφικτυονίας, η οικονομική διάσταση της λειτουργίας του και η καθιέρωσή του στη συλλογική συνείδηση του αρχαίου κόσμου ως το «κέντρο» του ενίσχυσαν αδιαμφισβήτητα την οικουμενικότητά του.

Η φιλοσοφική σκέψη και τα ηθικά διδάγματα που απέρρεαν από τις θεολογικές αντιλήψεις του δελφικού ιερατείου αποτελούν απόδειξη αυτής της καθολικής πνευματικής διάστασης.

Τον 19ο αιώνα, η μεγάλη ανασκαφή των Δελφών με δαπάνη της Γαλλικής Αρχαιολογικής Σχολής θα επαναφέρει στο προσκήνιο το λαμπρό παρελθόν του ιερού και θα συμβάλει στη διαμόρφωση της αισθητικής αλλά και της πνευματικής ανάπτυξης της νέας Ευρώπης, ενώ η αναβίωση των δελφικών εορτών κατά τη διάρκεια του μεσοπολέμου με αποκλειστική χορηγία του Αγγέλου και της Εύας Σικελιανού θα λειτουργήσει λυτρωτικά στη χειμαζόμενη Ελλάδα και θα προσδώσει διεθνές κύρος στην προσπάθεια ανάταξης της χώρας.

(Το κείμενο αποτελεί περίληψη εισηγήσεως της Αθανασίας Ψάλτη, Προϊσταμένης Ι΄ Εφορείας Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων, Δελφοί.)